

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

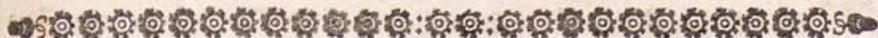
Ginther, Anton

Augustæe Vindellicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio VIII. B. Virgo Dolorosa à SS. Trinitate ob summam Cordis humilitatem in dignam Deiparentem eligitur. Emblema. Genius triticum cribrans, & ventilans cum epigrapha: Dimittit inanes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO VIII.

B. Virgo Dolorosa à SS. Trinitate ob summam Cordis humilitatem in dignam Deiparentem eligitur.

Et divites dimisit inanes. Luc. 1. 53.

1. **A**sfuerus potentissimus Persarum Rex, ac centum & viginti septem provinciarum Dominus, ubi Vasthi Reginam ob superbiam repudiavit, sibi exinde speciosissimas puellas & formosissimas virgines in diversis regni sui partibus inquiri iussit, inter quas omnes ob raram & eminentem formæ, morumque gratiam solam Esther in Reginam sibi selegit: *Erat enim formosa valde, & incredibili pulchritudine omnium oculis gratiosa, &c.* Esther. 2. 15.

Mater Dolorosa.

I

Diu

Diu & jam à mundi primordio Spiritus Sanctus ex omnibus hujus mundi puellis ac virginibus unam sibi in Sponsam & in dignam Filij DEI Matrem quæsierat, inter quas primâ fronte ipsi oblata est Eva, *cunctorum viventium Mater*, sed noluit eam Spiritus Sanctus in DEI Genitricem eligere, ut illa vitam pareret, quæ mortem in orbem per serpentis astum invexerat: *Dimisit inanem.*

Gen. 3. 20.
Gen. 12. 11. Præsentabatur exiûde Divinæ Majestati Sara, Virgo longè formosissima, de qua Abraham: *Novi, quod pulchra sis mulier, dic ergo, obsecro te, quod soror mea sis, ut bene sit mihi propter te, & vivat anima mea ob gratiam tuam.* Sed quia hæc DEO diffidebat, &

Gen. 18. 15. speciosè Angelis mentita est: *Negavit Sara dicens: Non risi, &c.* hinc meritò à tam excelsa dignitate repulsa est: *Dimisit inanem.*

Gen. 27. 13. Offerebatur post hanc Rebecca, puella eximiâ præstans & animi & corporis pulchritudine; sed quia non sine dolo cum Isaac marito suo cæco & moribundo egit, eumque insigniter decepit, dum spreto Esau primogenito, Jacobo filio natu minori supremam patris benedictionem impetravit, idcirco & ipsa ab hac dignitate rejecta est: *Dimisit inanem.*

Gen. 31. 34. Venit post hanc in deliberationem in Divinò Consistorio elegantissima Rachel, pro qua Jacob quatuordecim annis studio planè indefesso inservijt; verùm quia hæc aurea patris sui Labani idola furata est: *Illam festinans abscondit idola subter stramenta cameli, &c.* proinde non digna extitit, ut supremum hunc dignitatis apicem conscenderet, & Mater DEI eligeretur: *Dimisit inanem.*

Judith. 13. 19. Quid dico de Judith, sanctâ illâ & omnibus sæculis celebratissimâ Heroinâ, quæ singulari prudentiâ, & plùs quàm virili animi fortitudine impium Assyriorum Principis Holoferni caput rese-cuit, & ita patriam ac regionem universam ab excidio & interitu liberavit? Verùm nec ista digna censa est, ut ad hanc supremam Divinæ Maternitatis excellentiam perveniret, quia valdè subdolè mentita est, & insuper homicidium commisit, unde irregularis facta est: *Dimisit inanem.*

Providebat denique Divinum Numen, cui omnia jam ab æterno, sicut nunc in tempore, erant præsentia, alias nobilissimas virgines ac puellas incredibili & virtutum & corporis venustate præditas, ut Susannam, Abigail, Debboram, Jahel, &c. & in novo Testamento Theclam, Catharinam, Cæciliam, Dorotheam & innumeratas alias; verùm nec istæ, nec aliæ è tota foeminarum massa selectæ

selectæ divinis oculis placuere, ut in dignam DEI Matrem eligerentur, quia nulla sine aliquo defectu fuit. Et ecce tandem deducitur in templum ipsum animatum Spiritus Sancti templum MARIA, annis quidem trimula, sed meritis ac virtutibus jam gravida, quam mox cœlestis Pater in Filiam, Filius DEI in Matrem, Spiritus Sanctus in Sponsam, & omnes Angeli in suam adoptarunt Reginam. O prodigium! & cur, obsecro, unica & sola hæc puella ex omnibus mulieribus in dignam Filij DEI Parentem electa est? Cur cæteras omnes dimisit inanes?

Audi ipsam loquentem: *Respexit, inquit, humilitatem ancillæ suæ; supra quod pulcherrimè S. Ildephonsus: Mirâ devotione, inquit, plena vox, qua dicitur: quia respexit humilitatem ancillæ suæ; non enim ait, quia respexit virginitatem meam, aut innocentiam, aut aliam quarumlibet virtutum gratiam; sed solam humilitatem suam respexisse Dominum humiliter fatetur, &c.* Luc. 1. 45. S. Ildephon. form. 2. de Assumpt. B. V.

Ex quo patet, quanti meriti ac virtutis apud DEUM existat cor verè humile: *Nunquam, ait Mellifluus de hac humili ancilla Domini, super omnes Angelos glorificata ascendisses; nisi prius infra omnes homines humiliata descendisses.* In quem finem Genium quendam statuimus, ventilabrum, seu vannum in area agitantem, ex quo grana inania, festucæ & paleæ excutiuntur, ac separantur, meliora autem in penum servantur, cum Lemmate ex Mariano Cantico mutuato: S. Bernh. de prec. ad gloriosam V. Mariam. Luc. 1. 53.

Dimittit inanes.

2. Olim inter Eruditos hæc pulcherrima ventilabatur quaestio, quid in hoc mundo & maximum & minimum existat? Aliqui solem mundi oculum & astrorum Serenissimum Principem & maximum & minimum autumabant; maximum, quia juxta communissimam Astrologorum sententiam centies & sexagies major est universâ terrâ; minimum, quia intra exiguam sphaeram pupillæ oculi includitur. Alij maximum & minimum pupillam oculi judicabant, quæ, licet sit minutissima, & vix quantitatem puncti excedat, nihilofeciùs usque ad cœli ambitum & firmamenti concavum sese effert. Alij maximum & minimum cum S. Jacobo in sua Canonica Epistola linguam humanam esse asserunt, *quæ quidem modicum membrum est, sed magna exaltat.* Alij cor hominis, quod, licet exigua hominis portio existat, tamen per orbem non impletur: Jacob. 3. 8. Parvum

Hugo à S. *Parvum est cor, ait Hugo à S. Victore, sed magna capit; vix ad unius
 Vict. lib. 3. de milvi refectioem sufficere potest, & totus mundus ei non sufficit; Ale-
 anima. cap. xandrum Magnum confule, de quo Poëta: Unus Pelleo juveni non
 41. sufficit orbis. Nec defuerunt, qui SS. Evcharistiam & maximum
 & minimum esse dicebant, cui nonnemo pro Lemmate inscripsit:
 Maximus in minimo.*

Si mihi licet opinionem meam in apicum proferre, dico, quòd B. Virgo omnium maximum & minimum appellari possit: Maximum, quia ipsum maximum DEUM, quem cœli & terra capere non possunt, suo gremio conclusit; Minimum; *Quia respexit, inquit ipsa, humilitatem ancilla suæ; Cornelius legit: Vililitatem; alij ex Hebræo: Respexit annihilationem ancilla suæ, quid autem minus, quàm nihilum? Et dicite, quænam major Sympathia extitit, quàm Christum inter & SS. ejus Parentem, cui illa pro Patre & Matre fuit? Nunquid uno membro patiente, compatiuntur
 1. Cor. 12. 26. & cætera? Nunquid Virgo dicere poterat: Hoc os ex ossibus meis,
 Gen. 2. 23. & caro de carne mea? Si ergo partus sequitur ventrem, non miror amplius, quòd Christus DEI & MARIÆ Filius aded factus sit humilis, ut omnibus se sequacibus pro prima lectione proponeret:
 Matth. 23. 29. Discite à me, quia mitis sum & humilis corde, quia hanc summam humilitatem, ut ita dicam, à pientissima sua Matre hæreditavit, cui Virgini nihil magis cordi fuit, quàm humilitas. Audi S. Augustinum: O vera humilitas, inquit, quæ DEUM hominibus peperit, vitam mortalibus edidit, cœlos innovavit, mundum purificavit, paradysum aperuit, & hominum animas liberavit: facta est MARIÆ humilitas scala cœlestis, per quam DEUS descendit ad terras. Quid enim est dicere: Respexit, nisi approbavit? Multi enim videntur in conspectu hominum humiles esse, sed eorum humilitas à Domino non respicitur; si enim veraciter humiles essent, deinde se ab hominibus non laudari vellent; non in hoc mundo, sed in DEO spiritus eorum exultaret. Hæc S. Augustinus.*

3. Progrediamur ulteriùs. Inquirunt SS. Patres causam, quare in veteri Testamento toties à Spiritu Sancto B. Virgo, ex qua suo tempore Christus, orbis Redemptor nasciturus erat, vilissimo terræ elemento, quod omnium pedibus proteritur, fuerit assimilata? Ita Isaias Prophetarum Princeps: Christi in carne adventum ardentissimis votis præstolabatur: *Aperiatur terra, & germenet Salvatore, &c. Ita & Vates Regius: Veritas de terra orta est, & justitiam*

Et iustitia de caelo prospexit; hoc est, illa Veritas, quae de se ipsa ait: Ego sum Via, Veritas & Vita, Et in alio loco idem Propheta Joan. 14. 6. Regius: Etenim Dominus dabit benignitatem, & terra nostra dabit Psal. 84. 14. fructum suum, hoc est: Benedictum fructum ventris sui JESUM. Miraberis in hoc prudens Lector, quare B. Virgo toties cum terra fuerit comparata; an fortè defuerunt Spiritui Sancto aliae figuræ, & comparationes, quibus SS. Deiparam mundo in umbra manifestaret?

3. Ad quæstionem Hugo à S. Victore: Dicitur, inquit, terra propter suam humilitatem, terra enim est humilium elementum; quid autem humilium DEI Matre? de qua ad amissim illud Veritatis adimpletum est: Recumbe in novissimo loco; sciebat nimirum, Filium suum futurum novissimum virorum, virum dolorum, & scientem infirmitatem, &c. Unde voluit & ipsa esse novissima & indignissima omnium creaturarum, dum sese per omnem vitam infra omnes creaturas in hoc mundo humiliavit. Vis probam?

4. Salutatur hæc alma Virgo ab Archangelo: Ave gratiâ plena; quid ad hoc MARIA? Turbata est in sermone ejus; cur turbata? Oliva: Regni Davidici nomen exhorruit, comitatu contenta fabri; nisi ex verbis Angeli conjectasset, non temporalem fore Principem, cuius regni finis non futurus prædicebatur; audeo dicere, abdicasset verbum, ne à vilitate abdicaretur. Pensabat enim intra se, prout hic pereleganter observat Cornelius: Ego mihi videor indiga omnis gratiæ, quomodo ergo me Angelus appellat gratiâ plenam? Ego paupercula cum pauperibus hic dego, & converlor virginibus, quomodo ergo Angelus mihi dicit Dominus tecum? Ego æltimo me foeminarum omnium minimam & vilissimam, quomodo ergo Angelus mihi insonat benedicta tu in mulieribus? En profundissimam Virginæ Matris humilitatem.

Paulò post advertit S. Josephus Virginem esse gravidam, qui rei novitate attonitus in varios animi motus rapiebatur: Quid tibi vult iste uteri tumor? Scio illam Virginem esse sanctissimam, unde ergo gravida est? Et quia mysterium capere non poterat, nec eam volebat traducere, quia vir justus erat, hinc se resolvit, occultè dimittere eam. Et cur, obsecro, B. Virgo hoc arcanissimum Divinæ Bonitatis prodigium sanctissimo Sponso suo non revelavit? Cornelius, B. Virgo ex modestia noluit ultro secretum hoc Divinum Josepho pandere, ne sua dona tanta & tam Divina jactare videretur, sed in Matth.

DEO, Deique providentia & cura, cuius totum hoc opus erat, id ipsum resignavit, certissime confidens, DEUM, suam innocentiam & famam tutaturum, &c.

Advenit tandem post novem mensium periodum tempus parienti: *Luc. 2. 7.* **di: Et peperit Filium suum primogenitum, & pannis eum involvit, & reclinavit eum in praesepe, quia non erat eis locus in diversorio.** O pientissima Domina! cur non in Domo Zachariae permansisti? Vel in Domo piscinae probaticae tuorum SS. Parentum partus tui adventum praestolata es? Adverte anime mi! sciebat bene humilis illa ancilla Domini, Christum Filium suum humilitatis & paupertatis fore amantissimum, hinc non aliquod palatium, sed vilissimum atrium & brutorum stabulum elegit, quasi ab omni hominum caetu rejecta: *Rich. à S. Laur. l. 4.* **Exinanivit se, ait Richardus à S. Laurentio, exemplo Filij sui, formam ancillae suscipiens, &c.**

5. Et quid dico? ô caeli obstupescite! hæc ac tanta Mater ab omni originalis & actualis peccati labe libera, omnibusque gratiae donis supra omnes Sanctos ornatissima tam submissè de se sentiebat, ut quò profundius sese demitteret, non inveniret, hinc etiam cum immundis puerperio foeminis, quasi una vel vilissima ex illis esset, & simili purificatione indigeret, in templo purificandam se stitit. *Luc. 2. 22.* **Lege Evangelium & Acta Apostolorum, & invenies, quòd hæc SS. Deipara nulli unquam creaturae se praeposuerit; hinc invento, quem *Luc. 2. 28.* per triduum amiserat, in templo Filio, dixisse fertur: *Ecce Pater tuus & ego dolentes querebamus te; ubi notandum, quòd prius Patrem licet tantum nutrimum & exinde se, velut Matrem indignam *Act. 1. 14.* nominaverit. Et in Actis in confessu centum viginti personarum, Spiritum Sanctum exspectantium, inter omnes ultimò nominari voluit, imò & ultima, prout observat S. Bernhardus, inter omnes sedit.***

Et si ulterius lubet progredi; heu quantum humiliata est hæc *Philipp. 2. 8.* **SS. Virgo in passione Unigeniti sui? De Filio dicitur: *Humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, dum etiam Barabbæ homicidæ sceleratissimo, & in cruce duobus famosissimis latronibus postponi voluit; quænam, obsecro, major humilitas in Filio DEI poterat inveniri? ita & SS. Virgo, attestante Mellifluo, omni creaturae posthaberi voluit; unde stans juxta crucem in medio carnificum, licitorum & petulantissimorum homuacionum omnia opprobria, convicia & maledicta, Filio Crucifixo & sibi illata patientissime***

tissimè toleravit: Certè, sunt verba S. Bernh. *MARIA humiliata s. Bernh.*
est præ omnibus, quapropter meritò facta est novissima prima; Et sicut *serm. sig.*
Filius ejus factus est vir dolorum ac novissimus virorum, sic B. Virgo *Magnus.*
facta est novissima mulierum.

6. O bone JESU! ò MARIA! ubi nostra humilitas est? Ah
quorsum deus: humilitas nostra? Volumus esse humiles, sed sine de-
spectione; patientes sed sine tribulatione; obedientes sed sine coarctatione,
pauperes sed sine defectu; virtuosì sed sine labore; casti sed
sine mortificatione; poenitentes sed sine dolore; volumus laudari, sed
sine virtute; amari sed sine bonitate; honorari sed sine sanctitate: O
quàm paradoxa sunt ista! ecce JESUS, Filius DEI & MARIAE factus
est *vermis & non homo, opprobrium hominum & abjectio plebis, verè Psal. 26. 7.*
vir dolorum & novissimus virorum, & SS. Mater ejus pariter facta est
novissima mulierum, & præ omnibus mortalibus humiliata; & tu ò
mortalis homo! non homo, sed cinis & pulvis, cœnum, imò ni-
hilum, audeas te in aliquo efferre, & in vanitatibus tuis gloriari? Pavo,
si turpes suos cernit, & considerat pedes, vehementer erubescit, ac
mox stellatam deponit caudam; ò anime mi! si neque exemplum JE-
SU & MARIAE movere te possunt; quomodo saltem te ad humilita-
tem non moveant tot tuæ miseræ, quibus subjaces? Tot defectus,
quibus infectus es? Tot scelera & quotidiana peccata, quibus æter-
num gehennæ barathrum commeritus es? Humiliare igitur sub po-
tenti manu DEI, & audi rursus Mellifluum, quid tibi in utramque
aurem, imò ad cor tuum loquatur: *Noli, inquit, comparare te majori. S. Bernh.*
bus, noli minoribus, noli aliquibus, noli uni; recumbe in novissimo loco, serm 37. in
ut solus videlicet omnium novissimus sedeas, tēque nemini, non dico prepo. Cant.
nas, sed nec comparare presumas: Audis hoc anime mi? & bene audis?

7. Recordor pro coronida hujus Considerationis illius ancillæ
ac puellæ parvulæ, quæ quondam de terra Israël per latrones in Re-
gnum Syriæ translata fuit, de qua recensent Sacrae Paginae, quòd Do-
mino suo Naamo, Principi prædiviti, sed foedissimâ leprâ infecto,
cùm nullum huic morbo medendo remedium invenisset, hoc prudens
ac saluberrimum suggesserit consilium, ut, si ab illa deformi & perni-
ciosa corporis lepra emundari discuperet, quantocyùs ad Elisæum Pro-
phetam, tum temporis intervallo in Samaria commorantem, sese con-
ferret: *Que ait ad Dominam suam: utinam fuisset Dominus meus ad Pro- 4. Reg. 5. 3.*
phetam, qui est in Samaria, profectò curasset eum à lepra, quam habet.
Ibat ille hortatu puellæ persuasus; & cùm in Jordanis flumine ad man-
datum

datum Elisæi septies sese abluisset: Restituta est caro ejus, sicut caro pueri parvuli, & mundatus est.

Per hunc Naamum putridâ infectum leprâ, rectè te intelliges, quicumque tandem es amice Lector! per parvulam veidè puellam, humilem illam ancillam & Matrem Christi, de qua Ecclesia: *Cùm essem parvula, placui Altissimo, & de meis visceribus genui DEUM & hominem*; hæc, inquam, parvula propter summam humilitatem suam, quâ DEUM de cœlo in terram ad se attraxerat, hoc tibi optimum, ac longè saluberrimum suggerit consilium: Si vis mundari, vade ad Elisæum, hoc est ad Filium meum, Christum JESUM, & hunc Crucifixum, ibi in Jordane SS. Vulnerum ejus in animo contrito & verè humiliato lavare, & recipiet sanitatem caro tua, atque mundaberis à sordidissima lepra occultæ superbiæ & arrogantiaæ tuæ, quæ hæcenus velut lepra tibi etiam fortasse ignoranti, adhæsit: *Quæ superbia, subintrat hîc demum Præsul Africanus & Doctorum Phœnix Augustinus, Quæ superbia sanari potest, si humilitate Filij DEI non sanatur?*

S. Aug. de
agone Chri-
stiano. c. 11.

Jacob. 4. 6.

Matth. 18. 3.

1. Pet. 5. 6.

Agite igitur, quicumque tandem estis ô mortales! via enim in cœlum arcta est, & porta cœli angusta, quomodo ergo illuc intrare poterit superbus, quem DEUS pati non potest? *DEUS superbis resistit, humilibus autem dat gratiam.* Ita superbiâ Protoplastorum è paradiso eliminavit; Angelos superbos de cœlo in Tartarum fulminavit; Goliathum filice prostravit; Aman in infami ligno humiliavit; Nicanorem, Sennacherib & Herodem ob superbiâ proculcavit &c. & in novo Testamento irrefragabili lege sancivit: *Nisi efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum cœlorum.* Quid itaque consilij? Audite S. Petrum: *Humiliamini igitur sub potenti manu DEI, ut vos exaltet in tempore visitationis.* Quam gratiam nobis largiatur DEUS per intercessionem humilis Ancillæ & Matris Christi.

CON.